

TORONYIRÁNY

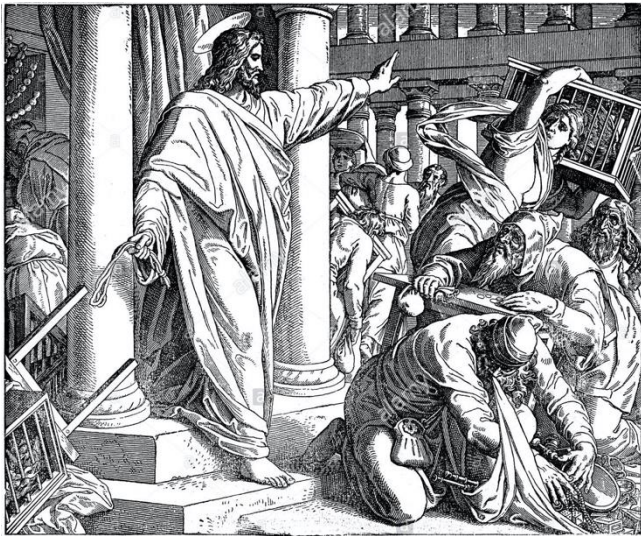
XV. 10.

2021. március 7.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Nagyböjt 3. vasárnapja

Jézus evangéliumának egyik nagyszerű újdonsága, hogy Istent atyánknak szólíthatjuk, merthogy az „én Atyám a ti atyátok”.

Amikor kiűzi a kereskedőket a templomból, ez a jogcíme cselekedetének is: atya házáról van szó, az Atya háza az ő háza is, joga van hozzá, beleszólhat életébe. A zsidók nem értik ezt, és csodajelet kérnek tőle tette igazolására. És ekkor Jézus testének templomára hivatkozik: bontsátok le ezt a templomot, harmadnapra felépítem. A zsidók ezt sem értik, nem is sejtik, mi a hasonlat, illetve azonosulás alapja: benne is az Atya „lakik”, belőle az Atya szól, aki küldte erre a világra az emberek üdvösségéért.

A nagyböjt tanításában mindkét templomra való hivatkozás számunkra is fontos mondanivalót rejt. A templom nekünk is mindenek előtt az Atya háza. Atyánk háza. S mivel Atyánké, azért a mienk is, mert az ő gyermekei vagyunk. Aki körül „forog” a templomi élet: a mi Atyánk, s csak azután a közösség, amely megjelenik benne. Szükséges ezt hangsúlyoznunk a liturgiával, az istentisztelettel kapcsolatban néhány helytelen felfogással szemben: a templomban nem egymásra kell figyelni, hanem elsősorban Istenre, és az ő tiszteletének és szeretetének törvényeihez kell igazodni, nem a saját vágyainkhoz és kívánságainkhoz. S ami a közösséget illeti (mert valóban az vagyunk: Isten népe, családja): nem szociológiai és pszichológiai igények hoztak minket össze, hanem az Atya szeretete és imádása.

Gál Ferenc

Az Imaapostolság szándéka

Evangelizációs: A kiengesztelődés szentségének elmélyült megéléséért: Imádkozunk azért, hogy a kiengesztelődés szentségét megújult mélységgel tudjuk megélni, és általa megtapasztaljuk Isten végtelen irgalmát.

A szentmise olvasmányai

- Kiv 20,1-17** A Sínai-hegynél Mózes által Isten kihirdeti a tízparancsot.
- 1Kor 1,22-25** Isten „oktalansága” bölcsőbb az embereknél, és Isten „gyengesége” erősebb az embereknél.
- Jn 2,13-25** Jézus az Atyára hivatkozva megtisztítja a templomot, Atyja házát.

A templom megtisztítása

A zsidók húsvétjának közeledtével Jézus fölment Jeruzsálembe. Az evangélista részéről ez már visszatekintés. Megkülönbözteti a zsidók húsvétját a keresztyényekétől. Nem is mond róla semmit, hanem csak időmegjelölésnek használja.

Az evangélista a húsvéti ünnepből szándékosan csak a kereskedők kiűzését ragadja ki. A templom előudvarában, ahová még idegenek is beléphettek, s ezért a pogányok udvarának nevezték, az ünnep előtt nyüzsgő élet folyt. A távoli provinciákból jött zsidók itt váltották át a pénzt, mert a templomadót csak helybeli pénzzel lehetett befizetni. Azonkívül itt árulták az áldozathoz szükséges állatokat is. János a galambok mellett juhokat és ökröket is említ, amelyeket az égő és a békeáldozatban ajánlottak fel. Fegyvert nem volt szabad a templom területére bevinni. Kötélből ostort font és azzal hajtja ki az állatokat és az embereket. Az ostor az állatok kihajtására szolgált, nem az emberek verésére, de mindenesetre jele volt Jézus elszántságának is. A pénzváltók asztalait felforgatta, s a galambárusokat, akik a szegények áldozati állatait árulták, csak szavával szólítja fel távozásra, hogy ne tegyék az Atya házát vásárcsarnokká. Önmagában az „Atyám háza” kijelentésének lehetett ugyan messiási értelme (Zak 14,21), de egyszerűen a helyzetből is adódhatott. Az evangélista úgy közli e kijelentést, mint Jézus messiasági öntudatának megnyilvánulását. Az ő számára Jézus minden helyzetben az egyszülött Fiú, akin átragyog a természetfölötti dicsőség. Arról sem hallunk, hogy az érintett személyek, a kereskedők hogyan választottak fellépésére. Hirtelen meglepetésükben valószínűleg engedelmeskedtek, és csak később panaszkodtak a templom előjáróinak. Az evangélista inkább azt közli, hogy az egyház hogyan értelmezte a jelenetet. Úgy tekintették azt, mint a Zsolt 69,10-nek a teljesedését: Emészt a házadért való buzgalom. Különben is látták, hogy Jézust mennyire áthatotta mindig az Atya iránti hódolat, és hogy az ő imádását „lélekben és igazságban” akarta megvalósítani (4,24).

Jézussal szemben a templomország tagjai lépnek színre, akik a levi-

ták közül valók voltak. Ők vigyáztak a rendre, ők nyitották és zárták a templomot. A szöveg ezeket mondja a „zsidóknak”, s ettől kezdve ez a szó csaknem mindig a vezetőket, a hatalom és tekintély képviselőit jelenti. Ezek sem magát Jézus tettét kifogásolják, hiszen a szent hely ilyen profanizálása ellen bármelyik jóérzésű zsidó is felszólalhatott volna. Ellenben jelet követelnek Jézustól, annak igazolására, hogy joga van beleszólni a vallási életbe. A meggyőződés ugyanis az volt, hogy a vallás fölött a felügyeleti jog a főtanácsot illeti. Elméletileg elismerték, hogy Istennek joga van prófétákat küldeni, mint a múltban tette, de hallgatólagosan azt az álláspontot képviselték, hogy a prófétáknak is előttük kell majd igazolni magukat. A próféták annak idején jelekre hivatkoztak, tehát ezt a követelményt jogosnak ítélték. A szinoptikusok is megemlítenek hasonló akadémikusokdást (Mk 8,11; Mt 12,38; 16,1 Lk 11,16). Máté (21,23) szerint a zsidók azt kérdezik Jézustól, hogy miféle hatalom birtokában viselkedik így. Tehát ott a célzás a messiási küldetésre világosabb, mint itt. Itt csak jelet kérnek tőle annak igazolására, hogy illet mer tenni. Viszont az evangélista ezzel is érzékelteti hitetlenségüket. A kérdésre Jézus prófétai választ ad. Hivatkozik arra, hogy a jelet megkapják, de azt csak a hívők fogják megérteni: Bontsátok le ezt a templomot, és harmadnapra felépítem. Egyelőre a félreértés közte és a zsidók között szükségszerű. Hasonló követelésre Jézus máskor is szívesen felelt képekben, pl. Jónás jelével (Mt 16,4). A zsidók csak a kőből épített templomra gondoltak, és az ő szemükben ennek örök hivatása volt, azért aki a templom pusztulását emlegette, azt káromlónak bélyegezték. A főtanács előtt ilyen értelemben állnak elő majd azok a hamis tanúk, akik az itteni kijelentést ferdítették el (Mt 26,60). A qumráni szövegekben a templom szó már átvitt értelemben is megtalálható, és jelzi a megigazult hívő közösséget. Itt a zsidók igazi nehézsége az, hogy egy ilyen szegény galileai tanítótól nem várhatnak semmit. A templom lebontása és újjáépítése önmagában elképzelhető, az meg is történt. Nagy Heródes azzal akarta népszerűségét megalapozni, hogy újjáépíttette a templomot. Erre céloznak a válaszukban: Negyvenhat évig épült, és te három nap alatt akarod fölépíteni. Az evangélista úgy közli Jézus szavait, hogy „harmadnapra” felépíteni. Ő tehát már arra gondol, hogy „harmadnapra feltámadt”, a zsidók viszont maradnak a három nap alatt való felépítésnél.

A negyvenhat év adhat némi történeti eligazítást az események sorrendjében. Josephus Flavius szerint Heródes uralkodásának 18. évében, tehát Kr. e 20/19-ben kezdte meg a templom újjáépítését, s akkor az itt említett 46. év Tiberius uralkodásának 15. éve lenne, vagyis a Kr. u. 27/28. év. Lk 3,1 Keresztelő János fellépését teszi Tiberius uralkodásának 15. évére. Az nem valószínű, hogy a 46-os szám szimbolikus lenne. Ellenben az evangélista külön hangsúlyozza, hogy Jézus a templomon saját testét értette, amelyet ha lerontanak, harmadnapra feltámad, „felépül”. A görögben a lerontani (lyein) és a felépíteni, feltámasztani (egeirein) mind az épületre, mind a testre alkalmazható. Maguk a tanítványok is csak Jézus feltámadása után értették meg a szavakat. Az apostoli egyház különben is úgy fogta fel Jézus kilétét, hogy feltámadása után és a Szentlélek eljövetele után visszagondolt tetteire és szavaira, s az ószövetségi jövendölésekre. Itt feltűnő az éles szembeállítás: bontsátok le, én felépítem. Tehát testét, földi életét a zsidók fogják lerontani, de ő kelti újra életre. Ha később Pál apostol az egyházat nevezi Isten templomának, az alapja annak is Jézus embersége. Oda nyerne beoltást a hívők, öhozzá kapcsolódnak a Szentlélek által, és ebben a misztikus testben valósul meg Isten imádása. S ez a szellemi templom mindenképpen Jézus halálának és feltámadásának a gyümölcse lesz. A feltámadásnak és Jézus szavainak összekapcsolása a keresztények hitét alapozta meg és mélyítette el. Azért mondja a szöveg, hogy „hittek az Írásnak és Jézus szavainak”.

Martos Levente

A nevelés öröme (20.)

Az ember nevelésének művészete

27. A kisgyermekkor

A gyermek, miután túljutott a három és hat éves kor közötti erős, ösztönös nyomásokon, melyek elraktározódnak a tudattalanban, szabadon tud összetettebb tevékenységeket végrehajtani. A lappangás szakasza lehetővé teszi a kultúra szimbolikus világának elsajátítását az olvasás, az írás és a számolás megtanulásán keresztül. Ezt a „bejártós” időszakot két sajátos tulajdonság jellemzi:

- szorgalom,
- szerepek felvétele.

Az iskolába járás kedvez a szorgalomnak, hiszen a gyermek nem tudja többé azt játszani, hogy „tegyünk úgy”, mintha íránk, olvasnánk, számolnánk. Fokozatosan felfedezi az ő személyes énjét, az „ő” kifejezéseit, az „ő” ízlését, az „ő” kívánságait keresztül, megszerzi azt a képességet, hogy a többiekkel közösen hozzon létre valamit.

A gyermek „énje” kinyílik a „mi” felé, az energiái egy cél felé irányulnak, elkezd érdeklődni, kidolgozni valamit. Egész kisgyermekkorában a magatartását az öröme irányította, most az „én” megszilárdul a valóság szerinti működésben (például: nem szeretek reggel korán kelni, de időben kell érkezni az iskolába).

Szeret a saját fejével gondolkodni; ha korábban szó nélkül teljesítette a szülők parancsait, akkor most rákérdez: miért mondják ezt nekem?

Ha ebben az időszakban az erőfeszítéseit kritizálják, vagy nevetségessé teszik, akkor kifejlődik benne a kisebbségi érzés.

Erős utánzási ösztön van benne, ami a felnőtt modellek mintájára alakítja őt. Ezen szerepek felvételét két alapvető késztetés határozza meg:

- Az egyéni önkifejezés (jól megkülönböztesse magát másoktól).
- Nemi ösztön (az állítólagos gyermeki ártatlanság kegyes hazugság).

Ott van már benne a teremtés vágyának csírája: „olyan vagyok, mint apa és anya, úgy is tudok tenni, mint ők”: és hozzányúl a nemi szervéhez. Ha egy fiú kijelenti, hogy nem akar megházasodni, akkor egy kezdődő bezárkózásra gondolhatunk, arra, hogy nincs meg benne az odaadásra való készség, mert nem emésztette meg, vagy nem fogadta magába a családját, legyen az akár többé-kevésbé kiegyensúlyozott: „apa és anya nem hallgatnak meg engem”.

Fontos, hogy jelen legyünk a vezetésben, érdeklődjünk a problémái iránt, ne csináljunk meg mindent helyette, hanem kínáljunk neki nem túl könnyű, de nem túl nehéz feladatokat, szem előtt tartva, hogy a siker azonnali kielégülést, a sikertelenség viszont frusztrációt okoz. A cselekvés öröme a pozitív nehézségek leküzdéséből, az erőfeszítésből és a fáradozásból fakad.

Ebben a korban már sejthető a kábítószerezésre való hajlam, mint a menekésvágy kifejeződése, akkor is, ha kipróbálására csak később kerül sor.

A megelőzés már ekkor megkezdődik a kockázatokat mérséklendő, közbeavatkozva, javítva vagy bátorítva, ahogy a helyzet megkívánja.

A kábítószerezésre való hajlamot okozhatja:

1. A szabályok belső elfogadásának hiánya.
2. A frusztrációra való pozitív reakció nehézsége.
3. A felelősségvállalás visszautasítása.
4. Az őszinte kapcsolatok „kiépítésének” nehézsége.
5. Képtelenség arra, hogy jó akarjon lenni.
6. Aki minden dologból tragédiát csinál.
7. Aki csak a fantáziájában él.
8. Aki a saját hazugságait meséli.
9. Aki mindig egyedül volt.
10. Aki mindig a legrosszabb barátokkal volt.

Nagy jelentőséggel bír az apa jelenléte. Az ő fizikai vagy lelki távolléte (ha nem számít, ha érzelmileg nem fontos) nem kedvez a törvények tudatosításának. Az apa a társas élet első példája.

Ha a középpontban a *játék* és a *csoporthoz tartozás* van, az a legjobb módszer: mindkettő lehetővé teszi a gyermek számára, hogy elébe menjen a jövőbeli terveinek. A játék komoly cél, a cselekvés helyszínévé válik, és a nevelésnek a játékhoz kell igazodnia, hogy a lehető legjobban kösse le az energiákat; a játék pillanataiban fedezi fel az értékeket, melyeket szándékolatlanul él át, úgymint:

Az öröm. Az elkötelezettség. A részvétel. A lelkesedés. Az áldozat.

A csoport elősegíti a kapcsolatokat, ami lehetővé teszi a csorda szellem túlzásainak elkerülését, illetve a valahová tartozást, nem is annyira időtartamában, mint inkább a kapcsolatok intenzitásában. Fontos tehát a kis létszámú csoport, hogy a gyermek a csoport tevékeny tagjának érezze magát. Az együttlétből így lesz együtt cselekvés.

A nevelők odafigyelnek arra, hogy megtanítsák a *meghallgatni tudni* művészetének arany szabályát, ami elengedhetetlen a csoport életében: Mielőtt válaszolnék annak, aki hozzám beszél, meg kell bizonyosodnom arról, hogy megértettem, amit mondani akar. Csak azután tudok egyetérteni, vagy egyet nem érteni, ha az ő mondanivalója világossá vált.

29. Erkölcsei nevelés

A morál szó a latin „mos-moris” szóból ered, ami szokást jelent. A szokások és szabályok azon összességét jelenti, melyek a magán- és közéletet szabályozva, összhangban vannak a jószág és igazság elveivel. Az erkölcsi szabályok szerepe hasonló a biológiai szabályok szerepéhez: mindkettő egy célra irányul: az élet elősegítésére. Kijelenthető tehát, hogy mindaz, ami erkölcsös, az élet javára válik, mindaz, ami erkölcstelen, növeli a halál lehetőségét. Az erkölcsi törvények segítik fejlődni:

- Az *önállóságot*, mert a gyermek hozzászokik ahhoz, hogy először az engedelmességen keresztül, majd szabad döntésből, elsajátítsa a helyes és őszinte viselkedést.

- Az *objektivitást*, hiszen egy olyan valósággal állítják szembe, ami alól nem vonhatja ki magát, amivel számolnia kell.

- A *fokozatos produktivitást*, mivel felébresztik a vágyat, hogy olyan eszközöket hozzon létre, melyek a jót segítik elő.

A kisgyermek nem egy erkölcsi lény, hisz ez feltételezné a szabályok ismeretét; nem is erkölcstelen, mert az csak olyasvalaki lehet, aki, bár ismeri ezeket a szabályokat, mégsem tartja be, sőt visszautasítja őket, inkább egy erkölcs nélküli lény, hisz nem ismerheti sem a jót, sem a rosszat. Az erkölcsi döntések lassan érlelődnek, a végső erkölcsi önállóság csak a serdülőkor vége felé jelenik meg.

A szülőknek az a feladata, hogy szilárdan, kétségek és ingadozások nélkül vezessenek, bizonyos magatartások lehetővé tételével vagy tiltásával, akár a jutalmazáson és büntetésen keresztül.

Minden ember erkölcsi törvényeinek az alapja a büntetés és jutalmazás, ezek lehetnek anyagi vagy lelki természetűek. Az anyagi jutalmakhoz tartoznak például a játékok és édességek, míg a lelkiek közé egy dicséret, egy csók, egy mosoly. Anyagi büntetések közé tartoznak a fenékre verés, a kedves dolgoktól való megfosztás, míg a lelkiek közé a szeretet visszautasítása, a feddés, az eltávolodás.

(Folyt. köv.)

Flora Bresciani Nicassio

Vasárnapi jegyzet

Böjti rózsza

Így telnek napjaink, s a reggelek meg esték közt, ami elfut, sokszor önváddá válik: hibák, mulasztások, megannyi sunyi, farizeusi álarc, s közben megpróbálunk szépszínű beszédfonalat szövögetni...

Az idő jelét szent voltában már a teremtés fölrajzolta a történelem hatalmas csarnokának homlokzatára. Benn tolongnak az emberek, játszadoznak, öldökölnek, s időnként levonnak tanulságos, bölcs következtetéseket, sőt rádöbbennek a mulandóság súlyának realizmusára...

Ismeretes, hogy a Szentírás az időre utaló mondattal kezdődik: *Kezdetben teremtette az Isten a mennyet és a földet*. Aztán ezt is olvassuk: *Igen, hamarosan eljövök*. A szentíró a Teremtőt nem elvontan „ragadja meg”, mint az ókor bölcse, hanem evilági cselekvő valóságában, amely az emberiség egész történelmét szent idővé avatja. A kezdetben az abszolút kezdetet jelzi, azt, hogy ettől fogva minden időtartam „a teremtett dolgok rendjébe tartozik”. Vagyis a kezdet előtt nincs semmiféle idő, amelyben „isteni történelem” játszódna. A teremtéssel kezdődő idő tehát jó, miként Isten valamennyi műve. Azonban tudjuk, Isten mindennél előbb volt... Az Isten-műve idő tehát az emberi történések kerete, így valamennyiünknek az időről is számot kell adnunk egyszer – cselekedeteink által.

Beszél a filozófia kozmikus időről, ciklusokról, történelmi korokról, azonban mindenkinek megadatik a saját személyes ideje, és a *felhívás* is elhangzik: jól gazdálkodj időddel, mert nem tudod sem a napot, sem az órát...

Nagyböjti szent időben - sok, sok jelzés közt - nem lenne szerencsés álarccok mögé bújni, szépszínű fonalat szövögetni, hanem...

A minap került kezembe a kárpátaljai költő: *Vári Fábrián László* könyve (*Fecskehajtó idő*). Benne „figyelmeztető” verscím: *Alkonyra járnak a jelek*. Ambivalens fogalomkapcsolatok - gondolhat mindenki mást, olvasva a verset -, ám az első két strofa megfellebbezhetetlenül lelkiismeretvizgálatra indít: *Amíg a halál nem keres, / elvagyunk nélküled, Uram. / De vádolt lesz minden felperes. / Ha rájön, hogy nincs több futam. / Rád tekint ember és barom, / ha alkonyra járnak a jelek. / Uram, én magam feladom, / rendelkezél velem!*

Ezt az utóbbi két sort imádságként kellene mondogatni, valóban feladva önmagunk önző világát, és alázatosan bevallani - mint a költő is teszi -, hogy *Szédít magához az idő*. Vagyis az, ami történelem és egyéni útcsepünk sűrűjében a vonzó: gazdagság, karrier, siker, amelyért megéri bármely tisztességtelen módszer, tülekedés - kisebb és nagyobb közösségekben; nem fontos a másik, nem számítanak mások. Az érvényesülés napjainkban a legfontosabb fogalom lett.

Nem lesz az időnél kegyenc - szögezi le a költő, amelyhez fűzhetjük a Lélek idejét, a Jézus Krisztushoz való megtérést, ami még együtt van a „jelen világ idejével”, amint Pál apostol írja, azonban a Krisztushoz és tanításához való megtérés korváltás: átlépés a jövő világba. Az egyház ezt tanítja-hirdeti, ennek ad különös nyomatékot szent időkben. Valójában múlt és jövő között a jelen szinte megfoghatatlan, illetve egyetlen szóba testálható: *Isten*. Isten *jelene* - má-j a folytonos meghívás: *Változtasd meg életed*.

† Tóth Sándor

hírek információk

Életének 100. évében, február 26-án londoni otthonában elhunyt báró Gelsey Vilmos (William de Gelsey). 1921-ben Bécsben született, de Budapesten nevelkedett, 1939 óta Londonban élt. Tanulmányait a *Budapesti Királyi Egyetemi Katolikus Gimnáziumban* kezdte, majd 1942-ben Cambridge-ben, a Trinity College-ban diplomázott. Jelentős pénzügyi tevékenységét a vezető beosztásokban, így az Orion Royal nemzetközi befektetési bank ügyvezető igazgatója, majd elnökhelyettese, a bécsi UniCredit Bank (korábbi Ceditanstalt) vezető tanácsadója, majd a Richter Gedeon Nyrt. igazgatósági elnöke, a Nemzeti Bank főtanácsadója volt. Sokat tett Magyarország gazdasági megerősödéséért a rendszerváltás időszakában és azóta is nagyra értékelt tanácsadóként működött. A katolikus egyház hűséges tagja volt, példát mutató szerénységgel szolgálta, segítette a magyarországi közösségeket, egyházi intézményeket is, kezdetben Sándor bátyjával, majd egyedül, de szívéllyel, szeretetteljes személyiségének is köszönhetően sok tisztelővel, barátal körülvéve. Kezdetektől résztvevője volt az esztergomi Becket Szent Tamás ünnepségeknek, a kezdetben a Mindszenty Iskolában, majd a Várban tartott eseményeknek. II. János Pál pápa 2005-ben a Nagy Szent Gergely Rend Parancsnoki Fokozatát (KCSG) adományozta a magyar katolikus egyházért végzett munkájáért, különös tekintettel az 1687-es alapítású Budapesti Királyi Katolikus Egyetemi Gimnázium 2004-es újraindítása érdekében tett szolgálataiért. Báró Gelsey Vilmos 2011-ben megkapta a magyarországi Magyar Köztársasági Érdemrend középkeresztje kitüntetését. Kezdeményezésére és támogatásával 2015-ben jött létre a Szeged-Csanádi Egyházmegye Gelsey Vilmos Pedagógiai Intézete (SZEGEPI). Itt hozták létre és adják át évente a Báró Gelsey Vilmos Nagydíjat és a Báró Gelsey Vilmos-díjat a magyar köznevelésért elkötelezett, kiemelkedő teljesítményt nyújtó pedagógusok vagy gazdasági szakemberek elismerésére. Gelsey Vilmos halálával a gazdasági élet fáradhatatlan mentora, a magyar oktatás, a keresztény nevelés ügyének segítője. Nyugodjék békében!

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia immár hagyományos módon, az idei nagybőjtben is tartószélmiszer-gyűjtést szervez „Tartós szeretet” címmel. A hívek tartószélmiszer-felajánlásukat elhelyezhetik a templomokban az erre kijelölt helyen március 7. és 14. között. Az összegyűjtött adományokat ezúttal is az alapításának 90. és újjászervezésének 30. évfordulóját ünneplő Katolikus Karitászmunkatársai juttatják el a rászoruló családokhoz.

Adományaikkal a telefonos adományvonal hívásával az 1356-os segélyvonalon, hívásonként 500 forint támogatással is bekapcsolódhatnak a karitászmunkatársai segítő munkájába.

A Belvárosi Plébánia közössége három egymást követő vasárnap, a 18 órai szentmise keretében tartja nagybőjti lelkipályázatát. A triduum második alkalmá március 7-én, azaz ma lesz a Dómban. Szentbeszédet mond Salamon László, mindszeri plébános. Téma: Miképpen gyarapodhat folyamatosan a hitünk a bűn ellenére?

Húsvéti ünnepek előtti szentgyónási lehetőséget biztosít a Belvárosi Plébánia mindazoknak a hittanos fiataloknak, akik már részesültek az elsőáldozás szentségében. A nagybőjti készület jegyében végzett, közös szentgyónás március 8-án, hétfőn 16.30-tól lesz a Székesegyházban.

Március 10-én, szerdán egész napos szentségimádás lesz az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet templomban (Torontál tér 4.). Az esemény 8 órakor kezdődik közös reggeli dicsérettel, majd 16.45-kor rózsafüzért imádkoznak, ezt követően esti dicséret lesz. A szentségimádás este 6 órakor szentmisével zárul.

Építeni csakis szeretettel - A Hármas Szentév a Szeged-Csanádi Egyházmegyében címmel nyílik kiállítás március 11-én, a Szegedi Dóm Látogatóközpontban.

A tárlaton az 1938-as Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus, valamint a Szent István Jubileumi év tárgyi emlékei, dokumentumok, kelyhek, érmék, könyvek, képek és plakátok láthatók majd. A 83 évvel ezelőtti, budapesti kongresszus és Szent István halálának 900. évfordulójának emlékeit őrző, egyházmegyei helyszíneken Papi Balázs szegedi fotós készített fotókat, melyek vászonképek formájában a kiállítás részét képezik. Egy teremben filmvetítés lesz, továbbá korabeli dombornyomót próbálhatnak ki a kiállítást megtekintők, vagy akár fényképet is készíthetnek a felújított, a Szent Jobbot szállító Aranyvonat mintájára készült szerelvényénél.

A kiállítás megnyitóját zárt körben, de sajtó nyilvánosan történik, megtekintése a járványügyi szabályok feloldásával mindenki számára lehetővé válik.

A Szent József emlékévként március 11. és 19. között a 18 órakor kezdődő szentmisében Szent József kilencedet imádkoznak a Székesegyházban. A Belvárosi Plébánia közössége kéri az édesapákat, nagypapákat, hogy minél többen vegyenek részt ezeken a szentmiséken, imádkozzanak családjaikért, szeretteikért.

A nagybőjti időszakban, péntekenként 17.30-kor a Székesegyházban közös imádsággal járják a hívek a keresztutat, melyet március 12-én Szeged városáért imádkozva ajánlják fel.

„Digitális oktatás - digitális nevelés. Pedagógusok a digitális gyermekvilágban” címmel március 3-án tartottak konferenciát a Gál Ferenc Egyetem és az Óvó- és Tanítóképzők Egyesületének együttműködésében. A pandémia miatt online formában szervezett eseményre 710 fő regisztrált Magyarországról és határokon túlról, és követte az Eszterházy Károly Egyetem, a Károli Gáspár Református Egyetem, a Soproni Egyetem, az ELTE és a Gál Ferenc Egyetem vezető oktatóinak előadásait. Az eseményt Lipcsei Imre, az ÓTE elnöke vezette le, majd Kozma Gábor a GFE rektora, Podráczky Judit ÓTE alelnök és Katona Krisztina, a GFE Pedagógiai Karának dékánja köszöntötte a résztvevő oktatókat, pedagógusjelölteket, pedagógusokat. Az előadások a kisgyermeknevelés, az óvodai és az iskolai nevelés digitális pedagógiai kihívásait elemezték, valamint bemutatták a GFE és a Vodafone Magyarország digitális oktatási mintaprogramját. Az Egyházmegye egyetemének sikeres konferenciáját várhatóan pedagógiai műhelymunkák követik.

Speciális szakmai személyiségfejlesztő tréningen, úgynevezett szupervízió vett részt március 3-án a Szeged-Csanádi Egyházmegye 20 katekétája. Az online foglalkozás célja a katekéták szakmai kompetenciájának fejlesztése, mentális védelme, valamint a problémákra való rálátás külső szemzőgből történő vizsgálata volt. A foglalkozást, melyen aktuális eseteket elemezték, Szászi Balázs szupervízor vezette.

Március 6-án tartotta a katekéták tavaszi online továbbképzését a Szeged-Csanádi Egyházmegye Kateketika Irodája. A virtuális térben zajló alkalmat Binderné Berkecz Mária családterapeuta, mediátor vezette. A témák „A szülővel való kapcsolattartás. A nehezen kezelhető gyerekek.” voltak.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Csorny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, † Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.